

Tisdagen den 15 april 2014

P7_TA(2014)0383

Konsumentprodukters säkerhet *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 april 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om konsumentprodukters säkerhet och om upphävande av rådets direktiv 87/357/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG (COM(2013)0078 – C7-0042/2013 – 2013/0049(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 443/62)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0078),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0042/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 22 maj 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för rättsliga frågor (A7-0355/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0049

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 april 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om konsumentprodukters säkerhet och om upphävande av rådets direktiv 87/357/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 81.

Tisdagen den 15 april 2014

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet ⁽³⁾ fastställs **det grundläggande** kravet **för produkter på den inre marknaden** att konsumentprodukter måste vara säkra samt att medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter måste vidta **effektiva** åtgärder mot farliga produkter och utbyta information om detta genom Rapex, unionens system för snabbt informationsutbyte. Direktiv 2001/95/EG behöver ses över grundligt för att fungera bättre och för att anpassas till unionslagstiftningens utveckling när det gäller marknadskontroll, de ekonomiska operatörernas skyldigheter och standardisering. Av tydlighetsskäl bör direktiv 2001/95/EG upphävas och ersättas med den här förordningen. [Ändr. 1]
- (2) En förordning utgör det lämpliga rättsliga instrumentet eftersom den ger tydliga och detaljerade regler som inte ger medlemsstaterna något utrymme för olika tolkningar **och tillämpningar** i samband med införlivandet. Genom en förordning säkerställs att de rättsliga kraven gäller samtidigt i hela unionen. [Ändr. 2]
- (3) ~~Denna förordning måste~~ **För att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå bör unionen** bidra till att ~~målen~~ **skydda konsumenternas hälsa och säkerhet. Denna förordning är i artikel 169 i det avseendet viktig för att uppfylla det grundläggande målet om en inre marknad för säkra produkter, samtidigt som den bidrar till uppnåendet av de mål som anges i artikel 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** (EUF-fördraget) uppnås. Den bör särskilt syfta till att säkerställa att den inre marknaden fungerar när det gäller konsumentprodukter, genom att fastställa enhetliga regler om ett allmänt säkerhetskrav, bedömningskriterier och de ekonomiska aktörernas skyldigheter. Eftersom reglerna om marknadskontroll, inklusive reglerna om Rapex, fastställs i förordning (EU) nr [...]/... [om marknadskontroll av produkter] ⁽⁴⁾ som gäller även för produkter som omfattas av den här förordningen, behövs inga ytterligare bestämmelser om marknadskontroll eller om Rapex i den här förordningen. [Ändr. 3]
- (3a) **Denna förordning bör särskilt syfta till att säkerställa att den inre marknaden fungerar när det gäller konsumentprodukter genom att fastställa enhetliga regler om ett allmänt säkerhetskrav, bedömningskriterier och de ekonomiska aktörernas skyldigheter. Eftersom reglerna om marknadskontroll, inklusive reglerna om Rapex, fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... ⁽⁵⁾ (*) behövs inga ytterligare bestämmelser om marknadskontroll eller Rapex i den här förordningen.** [Ändr. 4]
- (3b) **Konsumenternas säkerhet är i hög grad beroende av en aktiv kontroll av att unionens föreskrifter för produktsäkerhet efterlevs. Marknadskontrollaktiviteterna på nationell nivå och på unionsnivå bör löpande förbättras och effektiviseras för att möta de ständigt föränderliga utmaningarna från en global marknad och en allt komplexare leveranskedja. Icke fungerande marknadskontrollsystem kan resultera i en snedvridding av konkurrensen, äventyra konsumenternas trygghet och undergräva medborgarnas förtroende för den inre marknaden. Medlemsstaterna bör därför utforma systematiska metoder för att se till att marknadskontrollen och den övriga kontrollverksamheten blir effektivare, och de bör säkerställa öppenhet gentemot allmänheten och berörda parter.** [Ändr. 5]

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 81.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 15 april 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁴⁾ EUT L , , s. .

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... om marknadskontroll av produkter och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 1999/5/EG, 2000/9/EG, 2000/14/EG, 2001/95/EG, 2004/108/EG, 2006/42/EG, 2006/95/EG, 2007/23/EG, 2008/57/EG, 2009/48/EG, 2009/105/EG, 2009/142/EG, 2011/65/EU och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 764/2008, (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L ...).

^(*) EUT: för in numret på förordningen (2013/0048(COD)) i skälet och nummer, datum och EUT-hänvisning för förordningen i en fotnot.

Tisdagen den 15 april 2014

- (4) I unionslagstiftningen om livsmedel, foder och närliggande områden inrättas ett särskilt system för att säkerställa att de produkter som omfattas är säkra. Den här förordningen bör därför inte gälla för de produkterna, med undantag för material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, i den mån det gäller risker som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004⁽¹⁾ eller av annan särskild livsmedelslagstiftning som endast omfattar kemiska och biologiska risker i samband med livsmedel.
- (5) Av läkemedel görs en bedömning före utsläppandet på marknaden, som omfattar en särskild nytta-/riskanalys. De bör därför undantas från den här förordningens räckvidd.
- (6) Denna förordning bör inte omfatta tjänster. För att man ska trygga skyddet av konsumenters hälsa och säkerhet bör det dock gälla **alla** produkter som **används**, levereras eller tillhandahålls till konsumenter i samband med tillhandahållande av tjänster, inklusive produkter för vilka konsumenterna är direkt exponerade i samband med att tjänster tillhandahålls. ~~Utrustning som konsumenter använder för att förflytta sig eller resa och som manövreras av en tjänsteleverantör ska inte omfattas av den här förordningen, eftersom sådan utrustning måste regleras i samband med säkerheten hos de tjänster som tillhandahålls.~~ [Ändr. 6]
- (6a) **Produkter som utformats uteslutande för yrkesmässig användning, men som sedan har spridits till konsumentmarknaden, bör omfattas av denna förordning, eftersom de kan medföra risker för konsumenternas hälsa och säkerhet om de används under rimligen förutsebara förhållanden.**[Ändr. 7]
- (6b) **Utrustning som konsumenter använder för att resa och som manövreras av en tjänsteleverantör bör inte omfattas av den här förordningen, eftersom sådan utrustning måste regleras i samband med säkerheten hos de tjänster som tillhandahålls.** [Ändr. 8]
- (7) Trots att det utvecklats sektorsspecifik unionslagstiftning om harmonisering som gäller säkerhetsaspekter hos specifika produkter eller produktkategorier är det i praktiken omöjligt att anta unionslagstiftning för alla konsumentprodukter som existerar eller som kan komma att existera. Därför behövs det fortfarande en horisontell rättslig ram för att täcka luckorna och säkerställa ett skydd för konsumenterna där ett sådant annars skulle saknas, särskilt i syfte att säkerställa en hög skydds nivå vad gäller konsumenternas hälsa och säkerhet i enlighet med artiklarna 114 och 169 i EUF-fördraget.
- (8) När det gäller konsumentprodukter som omfattas av denna förordning bör tillämpningsområdet för dess olika delar tydligt åtskiljas från sektorsspecifik unionslagstiftning om harmonisering. Det allmänna produktsäkerhetskravet och därtill hörande bestämmelser **i kapitel I i denna förordning** bör tillämpas på alla konsumentprodukter, men de ekonomiska aktörernas skyldigheter bör inte tillämpas när unionens harmoniseringslagstiftning omfattar motsvarande skyldigheter, t.ex. när det gäller unionslagstiftningen om kosmetika, leksaker, elektriska apparater och byggprodukter. [Ändr. 9]
- (9) För att säkerställa jämförbarheten mellan denna förordning och den sektorsspecifika unionslagstiftningen om harmonisering när det gäller de ekonomiska operatörernas särskilda skyldigheter, bör bestämmelserna om tillverkare, tillverkarnas representanter, importörer och distributörer bygga på referensbestämmelserna i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter⁽²⁾. **En harmoniserad lagstiftning får emellertid inte medföra onödiga administrativa bördor för företagen.** [Ändr. 10]
- (10) Denna förordnings räckvidd bör inte begränsas till att omfatta något särskilt försäljningssätt för konsumentprodukter, och även distansförsäljning bör därför ingå, **bland annat elektronisk handel, internethandel och näthandelsplattformar.** [Ändr. 11]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽²⁾ **Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och om upphävande av rådets beslut 93/465/EEG** (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

Tisdagen den 15 april 2014

- (11) Denna förordning bör gälla även begagnade produkter som på nytt kommer in i leveranskedjan i samband med kommersiell verksamhet, ~~utom~~ **under förutsättning att de har släppts ut på marknaden som sådana, och begagnade produkter som ursprungligen släppts ut på marknaden efter det att denna förordning trätt i kraft, dock inte** sådana begagnade produkter för vilka konsumenterna inte rimligen kan förvänta sig att de följer aktuella säkerhetsstandarder, t.ex. antikviteter. [Ändr. 12]
- (12) Denna förordning bör också gälla **och därmed förbjuda marknadsföring, import, tillverkning och export av konsumentprodukter som inte är livsmedel men som liknar livsmedel och kan förväxlas med livsmedel, så att konsumenterna** ~~människor~~, särskilt **små** barn, ~~kan stoppa~~ **förväxlar dem med livsmedel och därför stoppar dem** i munnen, ~~suga~~ **suger** på dem eller ~~svälja~~ **sväljer** dem, vilket kan leda till ~~kvävning, förgiftning, dödsfall eller perforering eller stopp i mag-tarmkanalen~~ **personskada**. Sådana livsmedelsliknande produkter har hittills reglerats genom rådets direktiv 87/357/EEG av den 25 juni 1987 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftning om produkter som, på grund av sina yttre egenskaper, kan förväxlas med andra produkter och härigenom utgöra en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet ⁽¹⁾, som bör upphävas. [Ändr. 13]
- (13) Man bör bedöma produktsäkerheten genom att beakta alla relevanta aspekter, särskilt produkternas egenskaper, **sammansättning, autenticitet, material, delar, utformning** och ~~utformning~~ **förpackning**, samt de konsumentgrupper som troligen kommer att använda produkterna, med beaktande av deras sårbarhet, särskilt när det gäller barn, äldre och personer med funktionsnedsättning. [Ändr. 14]
- (13a) **Försiktighetsprincipen, som fastställs i artikel 191.2 i EUF-fördraget och bland annat beskrivs i kommissionens meddelande av den 2 februari 2000 om försiktighetsprincipen, är en grundläggande princip för produktsäkerhet och för konsumentskydd och bör beaktas när man fastställer kriterierna för bedömningen av säkerheten för en produkt.** [Ändr. 15]
- (13b) **Denna förordning bör ta hänsyn till leksaksliknande produkter vilkas utformning, förpackning och egenskaper på något sätt liknar en leksak eller ett föremål som tilltalar eller är avsett att användas av barn. Leksaksliknande produkter bör vidare bedömas utifrån sin risknivå, och lämpliga åtgärder bör vidtas för att begränsa denna risk.** [Ändr. 16]
- (13c) **När säkerheten för en produkt bedöms bör särskild uppmärksamhet ägnas åt om produkten har orsakat skador som registrerats i den europeiska skadedatabas som har upprättats enligt förordning (EU) nr .../... (*)** [Ändr. 17]
- (14) För att undvika överlappande säkerhetskrav och konflikter med annan unionslagstiftning bör en produkt som överensstämmer med sektorsspecifik unionslagstiftning om harmonisering som syftar till att skydda människors hälsa och säkerhet antas vara säker i enlighet med denna förordning.
- (15) De ekonomiska aktörerna ~~ska~~ **bör** ansvara för produkternas överensstämmelse, i enlighet med sina respektive roller i leveranskedjan, för att säkerställa en hög skyddsnivå vad gäller konsumenters hälsa och säkerhet. **Därför bör det råda en strikt överensstämmelse med bestämmelserna om de ekonomiska aktörernas skyldigheter i beslut nr 768/2008/EG, eftersom det tillhandahåller likvärdiga förutsättningar när det gäller skyldigheterna för ekonomiska aktörer som omfattas av harmoniserad lagstiftning och dem som omfattas av icke-harmoniserad lagstiftning enligt denna förordning.** [Ändr. 20]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 87/357/EEG av den 25 juni 1987 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftning om produkter som, på grund av sina yttre egenskaper, kan förväxlas med andra produkter och härigenom utgöra en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet (EGT L 192, 11.7.1987, s. 49).

(*) EUT: för in numret på förordningen (2013/0048(COD)).

Tisdagen den 15 april 2014

- (15a) När det gäller produkter som inte omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning, europeiska standarder eller nationell lagstiftning om hälso- och säkerhetskrav, bör de ekonomiska aktörerna bedöma produkternas säkerhet enligt särskilda kriterier och på grundval av dessa fastställa den risknivå som är förbunden med en produkt. Marknadskontrollmyndigheterna kan bistå de ekonomiska aktörerna med att utföra säkerhetsbedömningen. [Ändr. 21]
- (15b) För att främja utsläppandet på marknaden av säkra produkter bör ekonomiska aktörer, särskilt små och medelstora företag, kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning genom att skapa konsortier i det dubbla syftet att säkerställa att produkterna uppfyller säkerhetskraven och höga kvalitetsnormer och att minska kostnaderna och onödig byråkrati för de enskilda företagen. [Ändr. 22]
- (16) Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att de endast tillhandahåller sådana produkter på marknaden som är säkra och som överensstämmer med denna förordning. Det är nödvändigt att göra en tydlig och proportionell fördelning av skyldigheterna i enlighet med varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionsprocessen.
- (16a) Tillverkarna bör se till att de produkter de släpper ut på marknaden har utformats och tillverkats i enlighet med säkerhetskraven i denna förordning. För att förtydliga tillverkarens skyldigheter och minimera de tillhörande administrativa bördorna, bör kommissionen fastställa en allmän metod för riskbedömning i unionen för produkter och skapa användarvänliga elektroniska verktyg för att analysera risker. Metoden bör fastställa ett effektivt verktyg för riskbedömning som tillverkarna kan använda när de konstruerar produkter och bygga på bästa praxis och synpunkter från berörda parter. [Ändr. 23]
- (16b) För att underlätta kommunikationen mellan ekonomiska aktörer, marknadskontrollmyndigheter och konsumenter bör medlemsstaterna uppmuntra ekonomiska aktörer att utöver postadressen även ange en internetadress. [Ändr. 24]
- (17) Importörerna har ansvar för att produkter från tredjeländer som de släpper ut på unionsmarknaden överensstämmer med kraven i denna förordning. De särskilda kraven för importörer bör därför ingå i denna förordning.
- (18) Distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden efter att den har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören, och de bör iakttä vederbörlig omsorg för att se till att deras hantering av produkten inte inverkar negativt på produktens överensstämmelse med denna förordning.
- (18a) Distributören bör se till att tillverkaren och importören har uppfyllt sina skyldigheter, dvs. kontrollera att produkten eller förpackningen har märkts med namn, modellnamn, varumärke eller adress där tillverkaren och importören kan kontaktas och att tillverkarens tillverkningspartinummer, serienummer eller annan uppgift anbringats på produkten så att den kan identifieras. Distributören bör inte kontrollera varje produkt individuellt, om inte distributören anser att tillverkaren eller importören inte har uppfyllt sina skyldigheter. [Ändr. 25]
- (19) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller som ändrar en produkt på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med kraven i denna förordning bör anses vara tillverkare och bör därför överta tillverkarens skyldigheter.
- (20) Att säkerställa produkternas identifiering och spårbarhet genom hela leveranskedjan gör det lättare att identifiera de ekonomiska operatörerna och att vidta effektiva korrigerande åtgärder mot osäkra produkter, t.ex. riktade återkallelser. Produktidentifiering och spårbarhet gör det på så sätt möjligt för konsumenterna och de ekonomiska operatörerna att erhålla korrekta uppgifter om osäkra produkter, vilket ökar förtroendet för marknaden och gör det möjligt att undvika onödiga avbrott i handeln. Produkterna bör därför bära uppgifter som gör det möjligt att identifiera både produkten, tillverkaren och en eventuell importör. Tillverkarna bör också utarbeta teknisk

Tisdagen den 15 april 2014

dokumentation för sina produkter, och de kan välja att göra detta på det lämpligaste och kostnadseffektiva sättet, t. ex. på elektronisk väg. Dessutom bör man kräva att de ekonomiska operatörerna identifierar de operatörer som levererat till dem och som de levererat till. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ är tillämpligt fullt ut på behandling av personuppgifter i samband med tillämpningen av denna förordning.

- (20a) *Globalisering, ökad outsourcing och tillväxten i den internationella handeln innebär att allt fler produkter säljs på marknader över hela världen, och i det avseendet är det mycket viktigt med ett nära samarbete mellan globala tillsynsmyndigheter och andra berörda parter på området för konsumentproduktsäkerhet för att möta utmaningarna från komplicerade leveranskedjor och större handelsvolym. Framför allt bör kommissionen uppmanas att fokusera mer på "inbyggd säkerhet" för produkterna genom ett bilateralt samarbete med marknadskontrollmyndigheterna i tredjeländer. [Ändr. 26]*
- (20b) *De nuvarande spårbarhetssystemen och identifieringsförfarandena bör tillämpas effektivt och förbättras. I detta avseende är det nödvändigt att bedöma och utvärdera den teknik som används för att säkerställa bättre resultat och mindre administrativa bördor för de ekonomiska aktörerna. Ett av syftena med denna förordning är att ständigt förbättra de spårbarhetssystem som ekonomiska aktörer och produkter omfattas av. [Ändr. 27]*
- (20c) *För att förbättra spårbarheten i framtiden bör kommissionen bedöma hur tillämpningen av särskilda tekniska system för spårning och följning och teknik för produktautentisering kan underlättas. Den bedömningen bör säkerställa att de granskade tekniska systemen bland annat bidrar till konsumentproduktsäkerhet och förbättrade spårningsmekanismer och inte lägger onödiga administrativa bördor på ekonomiska aktörer för att förhindra att kostnaderna förs vidare till konsumenterna. [Ändr. 28]*
- (20d) *Efter förebild av de nationella kontaktpunkter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008⁽²⁾ bör kontaktpunkterna för produktsäkerhet fungera som informationscentrum i medlemsstaterna för de ekonomiska aktörerna, så att dessa aktörer kan få vägledning och utbildning om produktsäkerhetskrav och lagstiftning. [Ändr. 29]*
- (21) *Angivandet av ursprung kompletterar **är ett nödvändigt komplement till** de grundläggande spårbarhetskraven **spårbarhetskrav som fastställs i denna förordning** när det gäller tillverkarens namn och adress. **Särskilt Dessutom hjälper** angivandet av ursprungsland **hjälper** till att identifiera den egentliga tillverkningsplatsen i alla de fall då tillverkaren inte kan kontaktas **eller, särskilt** då tillverkarens adress är en annan än den egentliga tillverkningsplatsen, **då tillverkarens namn och adress saknas helt eller då adressen fanns på den förpackning som inte kan återfinnas.** Sådana uppgifter kan underlätta för marknadskontrollmyndigheterna när de ska spåra produkten tillbaka till den egentliga tillverkningsplatsen och möjliggör kontakter med myndigheterna i ursprungslandet i samband med bilateralt eller multilateralt samarbete om konsumentproduktsäkerhet för att vidta lämpliga uppföljningsåtgärder. [Ändr. 30]*
- (21a) *Angivande av produktens ursprung skulle göra det enklare för konsumenterna att få tillgång till information om produktkedjan, vilket skulle öka deras medvetenhet. Framför allt när tillverkarens namn anges i enlighet med de ekonomiska aktörernas skyldigheter finns det en risk för att konsumenten vilseleds eftersom en uppgift om tillverkaren inte nödvändigtvis gör det möjligt för konsumenten att fastställa tillverkningslandet. Uppgiften om ursprunget bör följaktligen vara det enda sätt på vilket konsumenten kan fastställa en produkts tillverkningsland. [Ändr. 31]*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008 av den 9 juli 2008 om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska regler på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut nr 3052/95/EG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 21).

Tisdagen den 15 april 2014

- (21b) *I flera av de länder som är unionens handelspartner är angivandet av produktens ursprung obligatoriskt i märkning och tulldeklarationer. Angivandet av ursprung enligt denna förordning kommer att medföra att unionens regler överensstämmer med det internationella handelssystemet. Eftersom kravet att ange ursprung gäller alla icke-livsmedelsprodukter inom unionens territorium, oavsett om de är importerade eller inte, kommer det dessutom att motsvara unionens internationella åtaganden på handelsområdet. [Ändr. 32]*
- (22) För att underlätta en effektiv och enhetlig tillämpning av det allmänna säkerhetskravet i denna förordning är det viktigt att använda europeiska standarder för vissa produkter och risker på ett sätt som innebär att en produkt som följer en europeisk standard till vilken en hänvisning har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning antas uppfylla det kravet.
- (23) När kommissionen fastställer att det finns ett behov av en europeisk standard som säkerställa vissa produkters överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet i denna förordning bör den tillämpa de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁽¹⁾ för att begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer antingen utarbetar eller fastställer en standard som är lämplig för att säkerställa att produkterna som följer standarden kan antas vara säkra. Hänvisningar till sådana europeiska standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (24) Förfarandena för att begära europeiska standarder som stöder denna förordning samt för formella invändningar mot dem bör fastställas i denna förordning och samordnas med förordning (EU) nr 1025/2012. För att säkerställa en övergripande enhetlighet i europeiska standardiseringsfrågor bör begäran om europeiska standarder eller invändningar mot en europeisk standard tas upp i den kommittén som inrättas genom den förordningen, efter lämpligt samråd med medlemsstaternas experter på konsumentprodukters säkerhet **och berörda parter**. [Ändr. 33]
- (25) Europeiska standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i enlighet med direktiv 2001/95/EG bör även i fortsättningen medföra antagande om överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet. Standardiseringssupplett som kommissionen har utfärdat i enlighet med direktiv 2001/95/EG bör anses vara begäran om standardisering i enlighet med denna förordning.
- (26) Om det saknas relevanta europeiska standarder och andra erkända sätt att bedöma produkters säkerhet bör man vid produktsäkerhetsbedömningen beakta de rekommendationer som kommissionen antagit för ändamålet i enlighet med artikel 292 i EUF-fördraget.
- (26a) För att man ska kunna upprätthålla en hög hälso- och säkerhetsnivå för konsumenterna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att fastställa de produkter, kategorier eller grupper av produkter för vilka tillverkarens och importörens namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och adress inte behöver anges på själva produkten eftersom produkternas risknivå är låg, för att fastställa de produkter, kategorier eller grupper av produkter som kan utgöra en allvarlig risk för personers hälsa och säkerhet och för att ange vilka uppgifter som de ekonomiska aktörerna ska samla in och lagra genom spårbarhetssystemet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (27) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller undantag från skyldigheten att underrätta marknadskontrollmyndigheterna om produkter som utgör en risk, när det gäller typen av databärare och dess placering på produkten för

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

Tisdagen den 15 april 2014

användning i spårbarhetssystemet, när det gäller standardiseringsbegäran till europeiska standardiseringsorganisation samt när det gäller beslut om formella invändningar mot europeiska standarder. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

- (28) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av genomförandeakter när det gäller formella invändningar mot europeiska standarder och då hänvisningarna till berörd europeisk standard ännu inte har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom standarden i fråga ännu inte har medfört ett antagande om överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet i denna förordning.
- (30) Medlemsstaterna bör föreskriva sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och ~~ska~~ säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande **och vara beroende av hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den pågått och om den varit avsiktlig eller återkommande samt vara beroende av företagets storlek, i fråga om de berörda ekonomiska aktörernas antal anställda och årsomsättning, med särskild hänsyn tagen till små och medelstora företag. Överträdelserna bör ge upphov till administrativa sanktioner som är harmoniserade på unionsnivå. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda de intäkter de får från sådana sanktioner till marknads kontroll.** [Ändr. 34]
- (30a) **För att stärka sanktionernas avskräckande effekt bör kommissionen offentliggöra dem. Dessutom bör de ekonomiska aktörer som upprepade gånger och med avsikt har överträtt bestämmelserna i denna förordning registreras på en offentlig svart lista som omfattar hela EU.** [Ändr. 35]
- (31) För att ekonomiska aktörer, medlemsstater och kommissionen ska kunna anpassa sig till de ändringar som införs genom denna förordning bör det föreskrivas om en tillräckligt lång övergångsperiod innan förordningen tillämpas.
- (32) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att trygga en välfungerande inre marknad för konsumentprodukter och samtidigt upprätthålla en hög nivå av hälso-, säkerhets- och konsumentskydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (33) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning syftar särskilt till att trygga full respekt för kravet att säkerställa en hög nivå när det gäller skyddet av människors hälsa och konsumentskyddet samt näringsfrihet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte **och mål** [Ändr. 36]

Målet med denna förordning är att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl samtidigt som en hög nivå av hälso-, säkerhets- och konsumentskydd upprätthålls. [Ändr. 37]

I denna förordning fastställs bestämmelser om säkerhet hos konsumentprodukter som släpps ut eller tillhandahålls på unionsmarknaden.

Bestämmelserna i denna förordning bygger på försiktighetsprincipen. [Ändr. 38]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tisdagen den 15 april 2014

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Förordningen ska tillämpas på alla tillverkade produkter som släppts ut eller tillhandahållits på marknaden, oavsett om de **tillhandahålls online**, är nya, begagnade eller renoverade, och som uppfyller något av följande villkor: [Ändr. 39]

- a) Produkterna är avsedda för konsumenter.
- b) Produkterna kommer, under de förhållanden som rimligen kan förväntas, att användas av konsumenter även om de **vid utsläppandet på marknaden inte är varit** avsedda för **dem. Det är inte troligt att produkterna kommer att användas av konsumenter om de är avsedda enbart för yrkesmässigt bruk och är tydligt märkta och presenterade som sådana produkter.** [Ändr. 40]
- c) ~~Konsumenter exponeras för~~ Produkterna i samband med tjänster som riktar sig **tillhandahålls** till konsumenter **inom ramen för en tjänst, oavsett om produkten används av konsumenten själv.** [Ändr. 41]

2. Denna förordning ska inte tillämpas på produkter som ska repareras eller renoveras innan de tas i bruk, förutsatt att de tillhandahållits på marknaden som sådana produkter **och inte heller på begagnade produkter som ursprungligen släpptes ut på marknaden före den ... (*)**. [Ändr. 42]

3. Denna förordning ska inte tillämpas på följande produkter:

- a) Humanläkemedel eller veterinärmedicinska läkemedel.
- b) Livsmedel.
- c) Material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel, förutsatt att riskerna i samband med dessa produkter omfattas av förordning (EG) nr 1935/2004 eller annan unionslagstiftning på livsmedelsområdet.
- d) Foder.

da) Medicintekniska produkter som avses i rådets direktiv rådets direktiv 90/385/EEG ⁽¹⁾, rådets direktiv 93/42/EEG ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG ⁽³⁾. [Ändr. 43]

- e) Levande växter och djur, genetiskt modifierade organismer och genetiskt modifierade mikroorganismer i innesluten användning, samt produkter av växter och djur med koppling till deras framtida fortplantning.
- f) Animaliska biprodukter och därav framställda produkter.
- g) Växtskyddsmedel.
- h) Utrustning som konsumenter använder för att förflytta sig eller resa och som manövreras av en tjänsteleverantör i samband med tjänster som riktar sig till konsumenter.
- i) Antikviteter.

ia) Byggprodukter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽⁴⁾. [Ändr. 44]

(*) EUT: Vänligen för in datum för denna förordnings ikraftträdande.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation (EGT L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, 12.7.1993, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik (EGT L 331, 7.12.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

Tisdagen den 15 april 2014

4. Kapitel II–IV i denna förordning ska inte tillämpas på produkter som omfattas av krav på skydd för människors hälsa och säkerhet som fastställts i eller i enlighet med unionens harmoniseringslagstiftning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. säker produkt: varje **autentisk** produkt som **överensstämmer med unionens harmoniseringslagstiftning om hälsa och säkerhet. Om sådan lagstiftning saknas, varje produkt som**, vid normala eller rimligen förutsebara användningsförhållanden, även i fråga om användningstid och eventuellt ibruktagande, installation ~~och~~, underhållsbehov, **utbildning och tillsyn** inte medför någon risk eller endast en låg risk som är förenlig med användningen av produkten och som kan anses som godtagbar och förenlig med en hög skyddsnivå när det gäller människors säkerhet och hälsa, [Ändr. 45]
- 1a. **produktmodell: produkter som anses vara klart avgränsade genom att uppvisa identiska eller likartade väsentliga egenskaper och vars eventuella skillnader inte har någon inverkan på deras säkerhetsnivå, såvida inte annat visas av tillverkaren eller importören, [Ändr. 46]**
2. tillhandahållande på marknaden: varje leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis,
3. utsläppande på marknaden: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden,
4. tillverkare: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför den produkten, i eget namn eller under eget varumärke,
5. tillverkarens representant: fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter,
6. importör: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden,
7. distributör: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden,
8. ekonomisk aktör: tillverkaren, tillverkarens representant, importören och distributören,
9. internationell standard: en internationell standard enligt definitionen i artikel 2.1 a i förordning (EU) nr 1025/2012,
10. europeisk standard: en europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 1025/2012,
11. nationell standard: en nationell standard enligt definitionen i artikel 2.1 d i förordning (EU) nr 1025/2012,
12. europeisk standardiseringsorganisation: en europeisk standardiseringsorganisation enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 1025/2012,
13. marknadskontrollmyndighet: en marknadskontrollmyndighet enligt definitionen i artikel 3.12 i förordning (EU) nr .../... (*),
14. återkallelse: varje åtgärd för att dra tillbaka en produkt som redan tillhandahållits slutanvändaren,

(*) EUT: för in numret på förordningen (2013/0048(COD)).

Tisdagen den 15 april 2014

15. tillbakadragande: varje åtgärd som vidtas för att förhindra att en produkt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden,
16. unionens harmoniseringslagstiftning: unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter,
17. allvarlig risk: ~~en risk~~ **alla allvarliga risker, även sådana som inte har omedelbara effekter, som** kräver ett snabbt ingripande och snabb uppföljning, inklusive fall där effekten inte är omedelbar ~~från offentliga myndigheter.~~ [Ändr. 47]

Artikel 4

Allmänt säkerhetskrav

Ekonomiska aktörer får endast släppa ut eller tillhandahålla säkra konsumentprodukter på unionsmarknaden.

Artikel 4a

Förbud mot saluföring, import, tillverkning och export av produkter som imiterar livsmedel

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förbjuda saluföring, import, tillverkning och export av konsumentprodukter som, även om de inte är ett livsmedel, är livsmedelsliknande och kan förväxlas med livsmedel på grund av form, lukt, färg, utseende, förpackning, märkning, volym, storlek eller andra egenskaper och därigenom utgör en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet. [Ändr. 48]

Artikel 5

Antagande om säkerhet

Vid tillämpning av denna förordning ska en produkt antas uppfylla det allmänna säkerhetskravet i artikel 4 i följande fall:

- a) I fråga om risker som omfattas av krav på skydd för människors hälsa och säkerhet som fastställts i eller i enlighet med unionens harmoniseringslagstiftning – om produkten uppfyller de kraven.
- aa) **Då den är autentisk, vilket innebär att produkten eller presentationen av produkten inte bär ett varumärke som är identiskt med eller liknar ett registrerat varumärke för den produkten utan varumärkesinnehavarens tillstånd och därigenom vilseleder konsumenterna rörande produktens rätta identitet.** [Ändr. 49]
- b) Då det saknas sådana krav som fastställts i eller i enlighet med unionens harmoniseringslagstiftning och som avses i led a, i fråga om risker som omfattas av europeiska standarder – om produkten överensstämmer med relevanta europeiska standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artiklarna 16 och 17.
- c) Då det saknas sådana krav som fastställts i eller i enlighet med unionens harmoniseringslagstiftning och som avses i led a och även europeiska standarder som avses i led b, i fråga om risker som omfattas av hälso- och säkerhetskrav som fastställts i lagstiftningen i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden – om produkten ~~uppfyller~~ **överensstämmer med de nationella kraven** ~~bestämmelserna förutsatt att dessa överensstämmer med unionsrätten.~~ [Ändr. 50]

Artikel 6

Bedömning av produktsäkerhet

1. När det saknas unionslagstiftning om harmonisering, europeiska standarder samt hälso- och säkerhetskrav i lagstiftningen i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden enligt artikel 5.a, b och c, ska följande aspekter beaktas då man bedömer om en produkt är säker:

Tisdagen den 15 april 2014

- a) Produktens egenskaper, bland annat dess **autenticitet**, sammansättning, förpackning, anvisningar för montering och, i förekommande fall, för installation och underhåll. [Ändr. 51]
- b) Produktens inverkan på andra produkter, om det rimligen kan förutses att den kommer att användas tillsammans med andra produkter.
- c) Presentationen av produkten, dess märkning, varningar, eventuella bruksanvisningar och anvisningar för bortskaffande samt eventuella andra anvisningar och upplysningar om produkten.
- d) ~~Konsumentgrupper~~ **Egenskaper hos konsumenter**, särskilt sårbara konsumenter, för vilka **den rimligen förväntade** användningen av produkten medför risker. [Ändr. 52]
- e) Produktens utseende och särskilt om en produkt
 - i) som inte är ett livsmedel ändå är livsmedelsliknande och kan förväxlas med livsmedel på grund av form, lukt, färg, utseende, förpackning, märkning, volym, storlek eller andra egenskaper, **eller**
 - ii) **som inte är utformad eller avsedd att användas av barn liknar ett föremål som allmänt anses tilltala eller som är avsett att användas av barn på grund av sin utformning, förpackning och egenskaper.** [Ändr. 53]

En produkt ska inte anses vara osäker av den anledningen att det går att uppnå en högre säkerhetsnivå eller att det finns andra tillgängliga produkter som utgör en mindre risk.

2. Vid tillämpningen av punkt 1, när man bedömer om en produkt är säker, ska följande aspekter särskilt beaktas:

- a) ~~Den aktuella vetenskapliga och tekniska utvecklingsnivån.~~ [Ändr. 54]
- aa) **Den säkerhetsnivå som konsumenterna rimligen kan förvänta sig när det gäller produktens beskaffenhet, sammansättning och avsedda användning.** [Ändr. 55]
- b) Europeiska standarder andra än de till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, i enlighet med artiklarna 16 och 17.
- ba) **De nödvändiga krav som ingår i begäranden om standardisering riktade till europeiska standardiseringsorganisationer i enlighet med artikel 16 så länge kommissionen ännu inte har offentliggjort hänvisningen till den harmoniserade standarden i Europeiska unionens offentliga tidning.** [Ändr. 56]
- c) Internationella standarder.
- d) Internationella avtal.
- e) Kommissionens rekommendationer och riktlinjer om bedömning av produktsäkerhet.
- f) Nationella standarder som fastställts i den medlemsstat där produkten tillhandahålls.
- g) Gällande uppförandekoder för produktsäkerhet i den berörda sektorn.
- ga) **Om produkten, kategorier eller grupper av produkter har orsakat skador som registrerats i den europeiska skadedatabas som har upprättats enligt förordning (EU) nr .../... (*).** [Ändr. 57]
- h) ~~Den säkerhetsnivå som konsumenterna rimligen kan förvänta sig.~~ [Ändr. 58]
- ha) **Den aktuella vetenskapliga och tekniska utvecklingsnivån.** [Ändr. 59]

(*) EUT: för in numret på förordningen (2013/0048(COD)).

Tisdagen den 15 april 2014

Artikel 7

Angivande av ursprung

1. Tillverkare och importörer ska se till att produkterna är märkta med ursprungsland eller, om produktens storlek eller beskaffenhet inte tillåter detta, att de uppgifter som krävs tillhandahålls på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten.
 2. Vid fastställandet av ursprungslandet i enlighet med punkt 1 **i denna artikel** ska ursprungsreglerna för varor som inte är föremål för preferensbehandling i artiklarna ~~23–25~~ **59–62** i **Europaparlamentets och rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen** ⁽¹⁾ tillämpas **(EU) nr 952/2013¹, inbegripet de delegerade akter som ska antas i enlighet med artikel 62 i den förordningen, tillämpas.** [Ändr. 61]
 3. Om det ursprungsland som fastställts i enlighet med punkt 2 är en medlemsstat i unionen kan tillverkarna och importörerna hänvisa till unionen eller till en viss medlemsstat.
- 3a. Tillverkarna får enbart ange ursprungslandet på engelska (med orden "Made in [land]"), eftersom det är lättare för konsumenterna att förstå.** [Ändr. 62]

KAPITEL II

De ekonomiska aktörernas skyldigheter

Artikel 8

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna ska, när de släpper ut sina produkter på marknaden, se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med det allmänna säkerhetskravet i artikel 4.
 2. Tillverkarna ska säkerställa att det finns förfaranden för att produkten vid serietillverkning fortsätter att uppfylla det allmänna säkerhetskravet i artikel 4.
 3. För att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet ska tillverkarna, i proportion till de risker som en produkt utgör, utföra stickprovsundersökningar av **slumpmässigt utvalda** produkter som tillhandahålls på marknaden **och som valts ut under kontroll av en person som utsetts av rättsväsendet eller någon kvalificerad person som utsetts av respektive medlemsstat**, granska klagomål och registerföra klagomål, icke-överensstämmande produkter och produktåterkallelser, samt informera distributörerna om all sådan övervakning. **Denna information ska på begäran göras tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna.** [Ändr. 63]
- 3a. När de produkter som tillhandahålls på marknaden är eller har varit föremål för ett beslut av kommissionen som antas med stöd av artikel 12 i förordning (EU) nr .../... (*), ska tillverkarna eller, i tillämpliga fall, importörerna för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet och i proportion till de eventuella risker som en produkt utgör minst en gång per år utföra en representativ stickprovsundersökning av produkter som tillhandahålls på marknaden och som valts ut under kontroll av en person som utsetts av rättsväsendet eller en kvalificerad person som utsetts av respektive medlemsstat.** [Ändr. 64]
4. Tillverkarna ska upprätta en teknisk dokumentation, i proportion till de risker som en produkt utgör. Den tekniska dokumentationen ska innehålla följande:
 - a) En allmän beskrivning av produkten och dess grundläggande egenskaper som är relevanta vid bedömningen av produktsäkerheten.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).**

^(*) EUT: för in numret på förordningen (2013/0048(COD)).

Tisdagen den 15 april 2014

- b) En analys av möjliga säkerhetsrisker och åtgärder som vidtagits för att undanröja eller begränsa riskerna, inklusive resultaten av tester som utförts av tillverkaren eller någon annan på tillverkarens uppdrag.
- c) I tillämpliga fall en förteckning över europeiska standarder som avses i artikel 5.b eller hälso- och säkerhetskrav som fastställts i lagstiftningen i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden och som avses i artikel 5.c eller övriga aspekter som avses i artikel 6.2, som tillämpats för att uppfylla det allmänna säkerhetskravet i artikel 4.

Om några av de europeiska standarder, hälso- och säkerhetskrav eller övriga aspekter som avses i led c i första stycket har tillämpats endast delvis ska man ange vilka delar som tillämpats.

5. Tillverkarna ska ~~bevara~~ **hålla** den tekniska dokumentationen för en produkt under tio år efter det att produkten har släppts ut på marknaden **tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna i pappersform eller elektronisk form**, och de ska på **motiverad** begäran göra den tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna **tillhandahålla dessa myndigheter denna dokumentation**. [Ändr. 66]

6. Tillverkarna ska se till att deras produkter bär ett typ-, tillverkningsparti- eller serienummer eller någon annan beteckning som möjliggör deras identifiering och som är väl synlig och lättläst för konsumenterna, eller, om produktens storlek eller beskaffenhet inte tillåter detta, att de erforderliga uppgifterna tillhandahålls på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten.

Om det på själva produkten inte anges några uppgifter som gör det möjligt att identifiera den, ska tillverkarna tillräckligt tydligt ange att man bör spara det material på vilket uppgifterna finns. [Ändr. 67]

6a. Tillverkare av produkter som är föremål för ett beslut av kommissionen med stöd av artikel 12 i förordning (EU) nr .../... (), ska upprätta en förteckning över produktmodeller med ett foto, och göra förteckningen tillgänglig för allmänheten och för andra ekonomiska aktörer på ett lämpligt sätt.*

Tillverkaren ska på begäran tillhandahålla bevis för att tillverkarens produktmodeller har skilda väsentliga egenskaper i den mening som avses i definitionen i artikel 3.1a i denna förordning till marknadskontrollmyndigheterna samt till varje ekonomisk aktör som tillverkaren distribuerar sina produkter till. [Ändr. 68]

7. Tillverkarna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten. Den angivna adressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas.

8. Tillverkarna ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter **som riktar sig till konsumenten** på ett **tydligt och begripligt sätt på ett** språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden, utom om produkten kan användas på ett säkert sätt och som tillverkaren avsett utan sådana anvisningar och säkerhetsföreskrifter. [Ändr. 69]

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om bestämmelser de antar om vilket eller vilka språk som ska användas.

9. **Tillverkarna ska se till att de har infört förfaranden för att vidta korrigerande åtgärder, dra tillbaka eller återkalla sina produkter.** Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte är säker eller på annat sätt inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att produkten ska överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla produkten **och för att varna konsumenterna som utsätts för risker på grund av att produkten inte överensstämmer med kraven.** Om produkten inte är säker ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten och lämna detaljerade uppgifter, i synnerhet om risken för hälsa och säkerhet och om de korrigerande åtgärder som vidtagits **samt om resultaten av de korrigerande åtgärderna.** [Ändr. 70]

(*) EUT: för in numret på förordningen (2013/0048(COD)).

Tisdagen den 15 april 2014

Artikel 9

Tillverkarens representanter

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en representant.

Skyldigheterna i enlighet med artikel 8.1 och 8.4 får inte delegeras till representanten.

2. Tillverkarens representanter ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge representanten rätt att åtminstone
 - a) på **motiverad** begäran av en marknadskontrollmyndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt överensstämmer med kraven, [**Ändr. 71**]
 - b) på begäran samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som omfattas av fullmakten.

Artikel 10

Importörernas skyldigheter

1. Innan en produkt släpps ut på marknaden ska importörerna säkerställa att produkten uppfyller det allmänna säkerhetskravet i artikel 4 och att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 8.4, 8.6 och 8.7.

2. Om en importör anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med kraven i denna förordning får importören inte släppa ut produkten på marknaden förrän den överensstämmer med kraven. Om produkten inte är säker ska importören underrätta tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna i den medlemsstat där importören är etablerad.

3. Importörerna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller på ett medföljande dokument. De ska se till att ~~eventuell tilläggsmärkning~~ **obligatorisk information eller säkerhetsrelaterad information som tillhandahålls av tillverkaren** inte skymmer information i tillverkarens märkningskylms. [**Ändr. 72**]

4. Importörerna ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och som bestämts av den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden, utom om produkten kan användas på ett säkert sätt och som tillverkaren avsett utan sådana anvisningar och säkerhetsföreskrifter.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om bestämmelser de antar om vilket eller vilka språk som ska användas.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet i artikel 4 och med artikel 8.6.

6. För att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet ska importörerna, i proportion till de risker som en produkt utgör, utföra stickprovsundersökningar av **slumpmässigt utvalda** produkter på marknaden, granska klagomål och registerföra klagomål, icke-överensstämmande produkter och produktåterkallelser, samt informera tillverkarna och distributörerna om all sådan övervakning. [**Ändr. 73**]

7. Importörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte är säker eller på annat sätt inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven eller, ~~om så~~ **enligt vad som** är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla produkten. Om produkten inte är säker ska importörerna dessutom omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten, och lämna detaljerade uppgifter i synnerhet om risken för hälsa och säkerhet och om de korrigerande åtgärder som vidtagits **samt om resultaten av de korrigerande åtgärderna**. [**Ändr. 74**]

Tisdagen den 15 april 2014

8. Importörerna ska ~~bevara~~**bevara** den tekniska dokumentationen för en produkt under tio år efter det att produkten har släppts ut på marknaden ~~tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna i pappersform eller elektronisk form~~, och de ska ~~motiverad~~**motiverad** begära göra den tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna ~~tillhandahålla dessa myndigheter denna dokumentation.~~ [Ändr. 75]

Artikel 11

Distributörernas skyldigheter

1. När en distributör tillhandahåller en produkt på marknaden ska distributören agera med vederbörligt iakttagande av kraven i denna förordning.

2. Innan distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden ska de kontrollera att ~~tillverkaren och importören har uppfyllt kraven~~ **produkten är försedd med den obligatoriska information som föreskrivs** i artiklarna 8.6, 8.7, 8.8, 10.3 och 10.4. **Distributörerna ska se till att obligatorisk information eller säkerhetsrelaterad information som tillhandahålls av tillverkaren eller importören inte skymms.** [Ändr. 76]

3. Om en distributör anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med kraven i denna förordning får distributören inte tillhandahålla produkten på marknaden förrän den överensstämmer med kraven. Om produkten inte är säker ska distributören underrätta tillverkaren eller importören samt marknadskontrollmyndigheten i den medlemsstat där distributören är etablerad.

4. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med det allmänna säkerhetskravet i artikel 4 samt med artiklarna 8.6, 8.7, 8.8, 10.3 och 10.4.

4a. För att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet kan tillverkarna, beroende på de risker som en produkt utgör, göra stickprovundersökningar av produkter som tillhandahålls på marknaden. [Ändr. 77]

5. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har tillhandahållit på marknaden inte är säker eller inte överensstämmer med artiklarna 8.6, 8.7, 8.8, 10.3 och 10.4, ska **omedelbart** försäkra sig om att det vidtas nödvändiga korrigerande åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven eller om så är lämpligt för att dra tillbaka eller återkalla produkten från marknaden. Om produkten inte är säker ska distributörerna dessutom omedelbart underrätta tillverkaren eller importören samt marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten, och lämna detaljerade uppgifter i synnerhet om risken för hälsa och säkerhet och om de korrigerande åtgärder som vidtagits **och om resultaten av sådana korrigerande åtgärder.**[Ändr. 78]

Artikel 12

Fall där tillverkarnas skyldigheter gäller för importörer och distributörer

Importörer eller distributörer ska anses vara tillverkare enligt denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 8 när de släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en produkt som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i detta direktiv kan påverkas.

Artikel 13

Undantag från vissa skyldigheter för tillverkare, importörer och distributörer

1. Skyldigheten att underrätta marknadskontrollmyndigheterna enligt artiklarna 8.9, 10.2, 10.7, 11.3 och 11.5 ska inte gälla när följande villkor är uppfyllda:

a) Endast ett begränsat antal av väl identifierade produkter är osäkra.

b) Tillverkaren, importören eller distributören kan visa att risken är helt under **effektiv** kontroll och ~~inte längre kan hota~~ **att de kan förhindra alla hot mot** människors hälsa och säkerhet. [Ändr. 79]

e) ~~Anledningen till att produkten utgör en risk är av den arten att det inte är till nytta för myndigheterna eller allmänheten att känna till den.~~ [Ändr. 80]

2. Kommissionen kan genom genomförandeakter fastställa vilka situationer som uppfyller villkoren i punkt 1 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.3.

Tisdagen den 15 april 2014

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a om fastställande av produkter, kategorier eller grupper av produkter för vilka risken är låg och för vilka de uppgifter som avses i artiklarna 8.7 och 10.3 därför inte behöver anges på själva produkten.

Artikel 14

Identifiering av de ekonomiska aktörerna

1. De ekonomiska aktörerna ska på begäran ~~uppges~~ **förse marknadskontrollmyndigheterna med** följande ~~aktörer för marknadskontrollmyndigheterna~~ **uppgifter: [Ändr. 81]**

a) Alla ekonomiska aktörer som har levererat en produkt till dem.

b) Alla ekonomiska aktörer som de har levererat en produkt till.

2. De ekonomiska aktörerna ska kunna ge den information som avses i första stycket i tio år efter att de har fått en produkt levererad och i tio år efter att de har levererat en produkt.

2a. När ekonomiska aktörer tillhandahåller de uppgifter som avses i punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna behandla dem som konfidentiella. [Ändr. 82]

Artikel 15

Produkternas spårbarhet

1. För vissa produkter, produktkategorier eller produktgrupper som på grund av särskilda egenskaper eller särskilda distributions- eller användningsförhållanden kan utgöra en allvarlig risk för människors hälsa och säkerhet kan kommissionen, **efter lämpligt samråd med berörda parter**, kräva att de ekonomiska aktörer som släpper ut och tillhandahåller sådana produkter på marknaden inrättar eller använder ett spårbarhetssystem. **[Ändr. 83]**

2. Spårbarhetssystemet ska innebära att man samlar in och elektroniskt lagrar uppgifter som gör det möjligt att identifiera produkten och de ekonomiska operatörer som ingår i leveranskedjan samt att man fäster en databärare som ger åtkomst till uppgifterna på produkten, på dess förpackning eller på ett dokument som medföljer produkten.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18a för att

a) fastställa vilka produkter, produktkategorier eller produktgrupper som kan utgöra en allvarlig risk för människors hälsa och säkerhet enligt punkt 1 i den här artikeln. **Kommissionen ska i de berörda delegerade akterna ange om den har tillämpat den riskbedömningsmetod som föreskrivs i kommissionens beslut 2010/15/EU⁽¹⁾ eller, om denna metod inte är lämplig för produkten i fråga, ge en utförlig beskrivning av den metod som tillämpats, [Ändr. 84]**

b) ange vilka uppgifter som de ekonomiska aktörerna ska samla in och lagra genom det spårbarhetssystem som avses i punkt 2 i den här artikeln.

4. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa typen av databärare och dess placering i enlighet med punkt 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.3.

5. När kommissionen antar de åtgärder som avses i punkterna 3 och 4 ska den beakta

a) åtgärdernas kostnadseffektivitet, inklusive deras inverkan på företag och i synnerhet på små och medelstora företag,

⁽¹⁾ **Kommissionens beslut 2010/15/EU av den 16 december 2009 om riktlinjer för hanteringen av gemenskapens system för snabbt informationsutbyte (Rapex) enligt artikel 12 i direktiv 2001/95/EG (direktivet om allmän produktssäkerhet) och av underrättelseförfarandet enligt artikel 11 i samma direktiv (EUT L 22, 26.1.2010, s. 1).**

Tisdagen den 15 april 2014

- b) kompatibiliteten med spårbarhetssystem på internationell nivå.

Artikel 15a

Kontaktpunkter för produktsäkerhet

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter för produktsäkerhet inom sina respektive territorier och lämna kontaktuppgifter för dessa till de andra medlemsstaterna och till kommissionen.
2. Kommissionen ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över kontaktpunkter för produktsäkerhet och offentliggöra den i Europeiska unionens officiella tidning. Kommissionen ska även göra denna information tillgänglig på sin webbplats. [Ändr. 85]

Artikel 15b

Uppgifter för kontaktpunkterna för produktsäkerhet

1. Kontaktpunkterna för produktsäkerhet ska på begäran av bland annat en ekonomisk aktör eller en behörig myndighet i en annan medlemsstat tillhandahålla följande information:
 - a) De tekniska regler som är tillämpliga på en viss produkttyp på det territorium där dessa kontaktpunkter för produktsäkerhet är inrättade samt information om huruvida det för denna produkttyp enligt lagstiftningen i denna medlemsstat föreligger ett krav på förhandsgodkännande, tillsammans med information om principen om ömsesidigt erkännande enligt förordning (EG) nr 764/2008 samt om tillämpningen av den förordningen inom den medlemsstatens territorium.
 - b) Kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna i deras medlemsstat, så att dessa kan kontaktas direkt, inklusive uppgift om de myndigheter som ansvarar för att övervaka genomförandet av de aktuella tekniska reglerna på den medlemsstatens territorium.
 - c) Allmänt tillgängliga rättsmedel inom den medlemsstatens territorium vid en eventuell tvist mellan de behöriga myndigheterna och en ekonomisk aktör.
2. Kontaktpunkterna för produktsäkerhet ska svara inom 15 arbetsdagar från mottagandet av varje begäran enligt punkt 1.
3. Kontaktpunkterna för produktsäkerhet i den medlemsstat där den berörda ekonomiska aktören lagligen har salufört den ifrågasvarande produkten får tillhandahålla den ekonomiska aktören eller den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 764/2008 relevant information eller synpunkter.
4. Medlemsstaterna ska inrätta kontor för kontaktpunkterna för produktsäkerhet för att underlätta utbildning om produktsäkerhetslagstiftningen och de allmänna kraven och sprida information till olika branscher för att stödja utbildning av ekonomiska aktörer om produktsäkerhetskraven.
5. Kontaktpunkter för produktsäkerhet får inte ta ut avgifter för att tillhandahålla information som avses i punkt 1. [Ändr. 86]

KAPITEL III

Europeiska standarder som medför antagande om överensstämmelse

Artikel 16

Begäran om standardisering riktade till europeiska standardiseringsorganisationer

1. Kommissionen kan begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar eller fastställer en europeisk standard, som syftar till att säkerställa att produkter som följer standarden eller delar av den också uppfyller med det allmänna säkerhetskravet i artikel 4. Kommissionen ska **med vederbörlig hänsyn till de berörda parternas synpunkter** fastställa innehållskraven för den europeiska standarden samt en tidsfrist för antagandet. [Ändr. 87]

Tisdagen den 15 april 2014

Kommissionen ska besluta om en sådan begäran som avses i första stycket genom en genomförandeakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.3.

2. Den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen ska, inom en månad efter det att den mottagit den begäran som avses i punkt 1, ange om den godtar begäran.

3. Om en begäran om finansiering lämnas in ska kommissionen, inom två månader efter mottagandet av det godkännande som avses i punkt 2, underrätta de berörda europeiska standardiseringsorganisationerna om beviljande av bidrag för att utarbeta en europeisk standard.

4. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska underrätta kommissionen om den verksamhet som genomförs för att utarbeta en sådan europeisk standard som avses i punkt 1. Kommissionen ska tillsammans med de europeiska standardiseringsorganisationerna bedöma i vad mån de europeiska standarder som utarbetats eller fastställts av de europeiska standardiseringsorganisationerna överensstämmer med dess ursprungliga begäran.

5. Om den europeiska standarden uppfyller de krav den är avsedd att uppfylla samt det allmänna säkerhetskravet i artikel 4 ska kommissionen omedelbart offentliggöra en hänvisningen till den europeiska standarden i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Formella invändningar mot europeiska standarder

1. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en sådan europeisk standard som avses i artikel 16 inte helt uppfyller de krav den är avsedd att uppfylla eller det allmänna säkerhetskravet i artikel 4 ska den eller det underrätta kommissionen med en detaljerad förklaring och kommissionen ska genom genomförandeakter besluta

a) att offentliggöra eller inte offentliggöra hänvisningar till den berörda harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning*,

b) att behålla hänvisningarna till den berörda harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning*, att behålla hänvisningarna med restriktioner eller att dra tillbaka hänvisningarna.

2. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra information om de europeiska standarder som har blivit föremål för ett sådant beslut som avses i punkt 1.

3. Kommissionen ska underrätta den berörda europeiska standardiseringsorganisationen om det beslut som avses i punkt 1 och, om så krävs, begära en översyn av den berörda europeiska standarden.

4. Det beslut som avses i punkt 1 a ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 19.2.

5. Det beslut som avses i punkt 1 b ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.3.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 18

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska föreskriva **lämpliga** sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner tillämpas. ~~Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.~~ Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den ... ~~[insert date — 3 months prior to the date of application of this Regulation]~~ (*) och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt. [Ändr. 88]

(*) EUT: för in datumet tre månader före denna förordnings tillämpningsdag.

Tisdagen den 15 april 2014

2. För de påföljder som avses i punkt 1 ska man beakta företagets storlek och särskilt små och medelstora företags situation. **Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.** Sanktionerna får skärpas **ska ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den pågått och, i tillämpliga fall, om den varit avsiktlig.** Dessutom ska **sanktionerna ta hänsyn till om den berörda ekonomiska aktören tidigare har begått en liknande överträdelse och får inbegripa straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelser.** [Ändr. 89]

2a. **De administrativa sanktionerna vid överträdelser ska vara sådana att de minst uppväger den ekonomiska fördel som eftersträvats genom överträdelsen, men de får inte överstiga 10 % av årsomsättningen eller en uppskattning av denna omsättning. Påföljderna får vara högre än 10 % av årsomsättningen eller en uppskattning av denna omsättning om det är nödvändigt för att uppväga den ekonomiska fördel som eftersträvats genom överträdelsen. Sanktionerna får inbegripa straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelser.** [Ändr. 90]

2b. **Medlemsstaterna ska informera kommissionen om arten och omfattningen av de sanktioner som antagits enligt denna förordning, fastställa de faktiska överträdelserna av denna förordning och ange identiteten på de ekonomiska aktörer för vilka sanktioner har utdömts. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål göra denna information tillgänglig för allmänheten på elektronisk väg och vid behov även på annat sätt.**

Kommissionen ska, på grundval av den information som mottagits enligt första stycket, offentliggöra och uppdatera en svart lista som omfattar hela EU över ekonomiska aktörer som upprepade gånger och med avsikt har konstaterats överträda bestämmelserna i denna förordning. [Ändr. 91]

Artikel 18a

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 13.3 och 15.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... (*).
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13.3 och 15.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare datum i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13.3 och 15.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

För tillämpningen av artiklarna 16 och 17 i denna förordning ska dock kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom förordning (EU) nr 1025/2012. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) EUT: För in datum: dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Tisdagen den 15 april 2014

4. Om ett yttrande från den kommitté som avses i punkt 1 andra stycket ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

Artikel 21

Utvärdering

Senast den ... (*), **och vart femte år därefter**, ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning och överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska bedöma om denna förordning har uppnått sina mål, i synnerhet när det gäller att bättre skydda konsumenterna mot osäkra produkter **i den mening som avses i artikel 4 i denna förordning**, med beaktande av dess inverkan på företag och i synnerhet på små och medelstora företag. **Rapporten ska även bedöma konsekvenserna och effekterna av förordning (EU) nr 1025/2012 inom ramen för denna förordning.** [Ändr. 92]

Artikel 22

Upphävande

1. Direktiv 2001/95/EG ska upphöra att gälla den ... (**).
2. Direktiv 87/357/EEG ska upphöra att gälla den ... (**).
3. Hänvisningar till direktiv 2001/95/EG och direktiv 87/357/EEG ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 23

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som omfattas av direktiv 2001/95/EG, som överensstämmer med detta direktiv och som släpptes ut på marknaden före den ... (***) tillhandahålls på marknaden.
2. Europeiska standarder för vilka hänvisningar offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med direktiv 2001/95/EG ska anses vara sådana europeiska standarder som avses i artikel 5.b i denna förordning.
3. Standardiseringsuppdrag som kommissionen gett en europeisk standardiseringsorganisation i enlighet med direktiv 2001/95/EG ska anses vara sådan begäran om standardisering som avses i artikel 15.1 i denna förordning.

Artikel 24

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den ... (***)
2. Den ska tillämpas från och med den ... (****).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

(*) EUT: Vänligen inför datum: [fem] år efter denna förordnings tillämpningsdag.

(**) EUT: Vänligen inför datum: denna förordnings tillämpningsdag.

(***) EUT: Vänligen för in datum för ikraftträdande av förordning (2013/0048(COD)).

(****) EUT: Vänligen för in datum tillämpning av förordning (2013/0048(COD)).

Tisdagen den 15 april 2014

Bilaga

Jämförelsetabell

Direktiv 2001/95/EG	Direktiv 87/357/EEG	Den här förordningen
Artikel 1.1		Artikel 1
Artikel 1.2 första stycket		Artikel 2.1
Artikel 1.2 andra stycket		Artikel 2.4
Artikel 2		Artikel 3
Artikel 2 b i-iv		Artikel 6.1
Artikel 3.1		Artikel 4
Artikel 3.2		Artikel 5
Artikel 3.3		Artikel 6.2
Artikel 3.4		—
Artikel 4		Artiklarna 16 och 17
Artikel 5.1 första stycket		Artikel 8.8
Artikel 5.1 andra stycket		—
Artikel 5.1 tredje stycket		Artikel 8.9
Artikel 5.1 fjärde stycket		Artikel 8.3, 8.6 och 8.7
Artikel 5.1 femte stycket		—
Artikel 5.2		Artikel 11
Artikel 5.3 första stycket		Artikel 8.9 och artikel 11.5
Artikel 5.3 andra stycket		—
Artikel 5.4		—
Artikel 6.1		—
Artikel 6.2 och 6.3		—
Artikel 7		Artikel 18

Tisdagen den 15 april 2014

Direktiv 2001/95/EG	Direktiv 87/357/EEG	Den här förordningen
Artikel 8.1 a		—
Artikel 8.1 b–f		—
Artikel 8.2 första stycket		—
Artikel 8.2 andra stycket		—
Artikel 8.2 tredje stycket		—
Artikel 8.3		—
Artikel 8.4		—
Artikel 9.1		—
Artikel 9.2		—
Artikel 10		—
Artikel 11		—
Artikel 12		—
Artikel 13		—
Artikel 14		—
Artikel 15		Artikel 19
Artikel 16		—
Artikel 17		—
Artikel 18.1		—
Artikel 18.2		—
Artikel 18.3		—
Artikel 19.1		—
Artikel 19.2		Artikel 21
Artikel 20		—
Artikel 21		—
Artikel 22		Artikel 22

Tisdagen den 15 april 2014

Direktiv 2001/95/EG	Direktiv 87/357/EEG	Den här förordningen
Artikel 23		Artikel 24
Bilaga I avsnitt 1		Artikel 8.9 och artikel 11.5
Bilaga I, avsnitt 2, första meningen		—
Bilaga I, avsnitt 2, andra meningen		Artikel 13.1 och 13.2
Bilaga I avsnitt 3		—
Bilaga II		—
Bilaga III		—
Bilaga IV		Bilaga
	Artikel 1	Artikel 6.1 e
	Artiklarna 2–7	—